

PRS Studio

De terugkeer van

Dit is de tweede keer dat de Studio opduikt in de PRS Core-reeks. Is dit een hele andere gitaar dan de Studio van tien jaar terug en wat is er dan veranderd? tekst **Dave Burr** foto's **Neil Godwin**

Je kunt rustig zeggen dat Paul Reed Smith veel plezier gehad heeft van de gitaar die hij begin jaren tachtig ontwierp. Van de vlaggenschip-reeks die PRS de Core USA-modellen voor 2021 noemt, hebben niet minder dan veertien van de zeventien gitaren dit model. Dat een merk zo vasthoudt aan één ontwerp moet uniek zijn in de geschiedenis, toch? Je hoort dit verwijt dan ook vaak van gitaristen die geen PRS-fan zijn: 'Ze zijn allemaal hetzelfde!' Maar dat zijn ze niet. De verschillen zijn er wel degelijk, al blijft de basisvorm van de gitaar gehandhaafd en dat al 36 jaar lang. Veel veranderingen zijn onzichtbaar (en worden niet aan-

gekondigd), maar zo gaat PRS steeds vooruit.

Ontwerp

Zoals we in het intro al zeiden is de Studio geen geheel nieuw model en er zijn overeenkomsten tussen het model van 2011 en dat van 2021, bijvoorbeeld de unieke - en smalle - Narrowfield humbuckers van de nieuwe Studio, die een verwijzing lijken te zijn naar de singlecoils van de gitaar uit begin jaren tachtig.

Ze hebben dus wel degelijk veel gemeen. Beide delen de oorspronkelijke 635-mm (25-inch) mensuur die PRS al sinds 1985 hanteert. Beide gitaren hebben 22 frets en dus geen 24, zoals de eerste versie van de Studio uit 1988, en beide zijn uitgerust met een 'Pattern' halsprofiel, dat eerst Wide-Fat heette. De body is met 52 mm een fractie dikker dan die van de Custom, McCarty-stijl. Maar daar houden de overeenkomsten op. Vrijwel elk ander detail is namelijk aangepast: zowel de locking tuners als de vibrato zijn nu van het Gen III-type; de ingelegde vogels zijn van ander materiaal; de afwerking is, net als bij alle andere Core-modellen, nu NOC, wat staat voor nitro over een basis laklaag van cellulose/acryl; en we hebben natuurlijk nieuwe pickups. Dit model is uitgerust met een 58/15 LT bij de brug (LT staat voor 'low turn': het brucelement heeft dezelfde output als een 58/15 halspickup en is dus niet, zoals gebruikelijk, iets krachtiger) en twee smalle, iets veranderde

Narrowfield humbuckers. Dus, zoals we al zeiden, het lijken van een afstand misschien dezelfde gitaren, maar van dichtbij is er heel wat gebeurd.

Zoals altijd is de constructie tot in de details vlekkeloos. Dat is vanaf het prille begin in 1985 al zo en zal waarschijnlijk - gelukkig - nooit veranderen. Aan de andere kant kun je een slecht ontworpen gitaar ook vlekkeloos in elkaar zetten en dan blijft het een slecht ontworpen gitaar. Maar het mag duidelijk zijn dat we in de Core USA-serie geen slecht ontwerp tegenkomen. Alleen al de ergonomie van dit model: altijd het juiste gewicht, een perfecte balans of je nu zit of staat. Dan is er het Pattern halsprofiel (dat eerlijk gezegd nooit overdreven breed of dik was), de 'gemiddelde' mensuur en de radius van de toets die het midden houdt tussen de oorspronkelijke Fender- en Gibson-curve. PRS was waarschijnlijk de eerste die zijn gitaren een ingespeeld gevoel gaf door de randen van de toets subtiel af te ronden, iets wat nu door vrijwel alle concurrenten ook wordt gedaan. Dergelijke details vallen misschien niet direct op, maar allemaal bij elkaar maken ze de gitaar zo comfortabel bespeelbaar dat hij bijna in je handen verdwijnt.

De kop van de Studio, inmiddels op eigen kracht een klassieker geworden, net als de vorm van de body, verwijst subtiel naar de jaren tachtig. De vrijwel rechte lijn van de snaren over de topkam naar de stemmechanieken is een van

Rivalen

- Gibson Peter Frampton
- 'Phenix' Inspired Les Paul Custom
- Framus Diablo II Supreme X
- ESP Original Series Snapper

De volgelinleg bestaat uit twee materialen: een contour van vintage ivooracryl en een hart van groen abalone

de Studio

de redenen waarom PRS gitaren gestemd blijven, terwijl bespelers van Gibson Les Pauls het daar wel eens lastig mee hebben. Maar er is meer. Waar mogelijk is op de gitaar alles verwijderd wat de vibraties van de snaren zou kunnen verminderen, onder andere plastic montage-ingen-tjes en dergelijke. Dit model draait om maximale energie! En terwijl alles wat daar belangrijk voor is - de constructie, de stijfheid van de hals, het drogen van het hout, enzovoorts - al begin jaren negentig door PRS geoptimaliseerd was, blijft het merk, met Paul zelf voorop, manieren vinden om de energie van de snaren nog beter door te geven aan de gitaar. Goed is al lang niet meer goed genoeg; daarom wordt vrijwel elk onderdeel inmiddels door PRS zelf gemaakt.

De praktijk

Het Pattern halsprofiel combineert een aangename dikte (22,2 mm bij de eerste fret uitlopend tot 24,5 mm bij de twaalfde) met iets taps toelopende schouders in de laagste posities en het is zeker een van onze favoriete halsprofielen. De afstelling is perfect - we hadden niet anders verwacht - en de vibrato heeft geen introductie nodig. Qua stemming is het allemaal erg stabiel en de intonatie is perfect, en zelfs niet ingeplugd klinkt deze gitaar vol en resonant.

Als eerste luisteren we vervolgens naar het halselement. De Narrowfield mag dan zijn aangepast voor deze editie van de gitaar, maar we horen nog altijd een klank die het midden houdt tussen een humbucker en een singlecoil. In onze oren is de scherpheid van een Fender singlecoil ver weg en is de sound dieper en ronder, met een zachte helderheid. Draai het volume iets

PRS STUDIO 2021

RICHTPRIJS: vanaf € 4700,- (incl. koffer)

LAND VAN HERKOMST: VS

TYPE: asymmetrische, massieve elektrische gitaar met twee positieholtes

BODY: één deel mahonie met gestoken bovenblad van gevamd esdoorn

HALS: één deel mahonie, Pattern profiel, gelijmd

MENSUUR: 635 mm (25 inch)

TOPKAM/BREEDTE: synthetisch, wrijving reducerend/43,25 mm

TOETS: Oost-Indiaas palissander, ingelegde vogels (groen abalone in het midden/vintage imitatie-ivoor aan de rand), 254-mm (10-inch) radius

FRETS: 22, medium jumbo

HARDWARE: PRS Gen III vibrato, PRS Phase III lockingstemmechanieken

STRINGSPACING, BRUG: 52 mm

ELEKTRONICA: PRS 58/15 LT humbucker bij de brug; PRS Narrowfield humbucker bij hals en in middenpositie, 5-standenschakelaar voor elementkeuze, mastervolume- en mastertonregelaar (met push/pullschakelaar om brughumbucker te splitsen)

GEWICHT: 3,62 kg

ANDERE MODELLEN:

De Custom 24-08 heeft eenvoudige schakelmogelijkheden voor humbucker/singlecoils

LINKSHANDIGE EXEMPLAREN:

nee

AFWERKINGEN: Faded Whale Blue (testexemplaar), een van de beschikbare 20 kleuren - alle hoogglans 'NOC' (nitro over cellulose)

DISTRIBUTIE: PRS Europe, Cambridge (VK), tel. +44 1223 874301

WEBSITE: prsguitarseurope.com

terug en het karakter van een echte enkelspoeler verschijnt, maar dan van een hele dure en veelzijdige.

De Narrowfield in het midden is pittiger, zoals je kon verwachten, maar de tussenstandjes, die vaak ten onrecht 'uit fase' worden genoemd, klinken echt geweldig: onmiskenbaar Fender-achtig en funky, maar met een mooie diepte. Ook hier horen we meer enkelspoelskarakter als we het volume iets terugdraaien. De 58/15 LT brughumbucker heeft een gebruikelijk formaat en is duidelijk van het type PAF. Als je hem splitst klinkt het dunner, maar niet slap; het klinkt als een typisch gedeeltelijke split, waarbij er altijd nog iets van de werkloze spoel meedoet. Wat mij betreft is dit de standaard klank. Mocht je meer power willen, dan trek je de schakelaar uit. In deze stand klinkt de gitaar Peter Green-achtig clean en enorm expressief. De humbucker combineert ook goed met het middelste element, zowel normaal als in de gesplitste modus. Ook met vervorming blijft de sound helder en duidelijk, puntig, maar niet scherp.

Het is natuurlijk ook geen goedkope gitaar en voor deze prijs mag je een groot dynamisch bereik verwachten, en dat krijg je ook - gebruik de perfect werkende

De 2021 Narrowfield minihumbuckers lijken op de originele maar zijn subtiel hervormd met PRS' TCI-proces

volume- en toonregelaar. Of je een slecht geluid uit deze gitaar kunt krijgen? We hebben het geprobeerd...

We wijzen er nog maar eens op dat dit geen superstrat is, een gitaar met een humbucker bij de brug en twee Fender-achtige singlecoils. Nee, de Narrowfields hebben een duidelijk eigen karakter dat zeer zeker de moeite waard is om te leren kennen.

Conclusie

Zoals gezegd heeft de huidige PRS USA-reeks voor elk wat wils. Ben je op zoek naar een old school HSS-gitaar, dan zou de nieuwe Fiore onze eerste keus zijn. Deze Studio klinkt erg volwassen: het halselement klinkt zachter en voller dan een Strat, het middelste element heeft wat meer pit en scherpte, terwijl beide tussenstandjes als een goede Strat klinken, maar dan met een diepte die alleen een instrument met een gelijmde hals kan hebben. De brughumbucker is een voltreffer, ook als je hem splitst. Meer dan een jarencestig Strat-sound met een krachtige

humbucker bij de brug, horen wij in de Studio een breed geluid met veel klasse en verfijndheid, zowel clean als vervormd. Daarbij komt dan nog de feel, het halsprofiel en de supercomfortabele bespeelbaarheid.

De Studio is als de beste vintage gitaar die je nooit hebt bespeeld, en al helemaal niet voor deze prijs. De PRS S2-modellen zijn goed. De SE's voor hun prijs uitzonderlijk. Maar deze Cores zijn van de buiten-categorie. Alle modellen uit de reeks die we hebben bespeeld (Paul's Guitar, de 2020 McCarty en nu deze Studio) zijn waanzinnig goed: dit zijn de klassiekers van de toekomst en ze zijn zo goed dat je direct naar je eigen verzameling kijkt om te zien wat er weg mag.

PRS STUDIO 2021

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een perfect ontworpen en gebouwde PRS van uitzonderlijke kwaliteit. Niet bepaald goedkoop

De goud/nikkel hardware en de esdoorn top van 10-top kwaliteit zijn de enige opties bij deze Studio